

[Energiministeren]

naturgasprojektet igennem årene stadig vil give anledning til, at energiministeren og folketinget beskæftiger sig med de problemer, som er knyttet til det. Det er ikke unaturligt for et så stort og så langvarigt projekt, som utvivlsomt undervejs vil behøve justeringer og tilpasninger, for at de udfordringer, det møder, kan blive imødegået.

Jeg noterede mig, at hr. Hans Hækkerup var enig i de konklusioner, som kom ud af mødet den 23. marts, og at han i øvrigt nævnte som nogle positive tiltag aftalen med Naturgas Syd og D.O.N.G., som forleden er godkendt af finansudvalget og dermed er kommet et betydeligt skridt nærmere sin realitet. Den nye aftale drejer sig om storkunder, først og fremmest inden for industrien, hvor i øvrigt selv hr. Maisted må være tilfreds med den forandring af principperne, som her er sket, hvor man har bevæget sig væk fra substitutionsprincippet og over til et listeprisprincip. Det er vist noget af det, hr. Maisted tidligere har efterlyst. Også jeg betragter det som en positiv ting, at der er givet option i forhold til Sverige, for at man inden for de nærmeste år har mulighed for at eksportere yderligere en mindre mængde naturgas i en fase, som i øvrigt afsætningsmæssigt er vigtig for projektet.

Da hr. Hans Hækkerup direkte nævnedes spørgsmålet om passagebidrag, den tanke, som har været rejst af tremandsudvalget og i øvrigt af forskere, som interesserer sig for økonomiske mekanismer i tilslutningstakten vedrørende kollektive forsyningsanlæg, skal jeg gerne erklære, at jeg finder heller ikke, det er nogen god mulighed. Jeg tror, at en passageafgift ville skabe et dårligt klima omkring afsætningen, og jeg er derfor enig også med gasselskaberne, som har udtrykt sig på tilsvarende måde.

Vi ved ikke alt for meget i øjeblikket om, hvad eventuelt ændrede miljøregler vil kunne medføre for naturgasprojektet, men det er klart, at tendensen er den, hr. Hans Hækkerup beskrev, nemlig skærpede regler vedrørende svovldioxidemission, sådan som tinget diskuterede det i går. Jeg lyttede naturligvis også interesseret til debatten under netop den synsvinkel, hr. Hans Hækkerup anlagde, at det vil være en fordel for naturgasprojektet, men en fordel, som er svær at overskue i øjeblikket med hensyn til den økonomiske rækkvidde.

Jeg er naturligvis parat til, det føler jeg også som min forpligtelse, at være så åben, jeg kan, over for folketinget gennem energi-politisk udvalg eller på anden måde, sådan at man kan drøfte sig frem til de muligheder, der findes. Jeg har naturligvis også et afgørende behov for at kende de synspunkter, partierne anlægger på forskellige tanker, for at man kan arbejde på det mest realistiske grundlag.

Over for fru Annelise Gotfredsen vil jeg gerne bekræfte, at regeringen ser med betydelig alvor på naturgasprojektet, og det er netop baggrunden for den, synes jeg selv, ganske kraftige aktivitet, som sker i øjeblikket, hvor man vurderer projektet og undersøger forskellige muligheder for at styrke projektet. Som jeg sagde i min replik til hr. Maisted, er mødet den 23. marts mellem naturgasselskabernes formænd og regeringen på ingen måde det sidste møde, men må tværtimod ses som en del af en drøftelse. Jeg finder i øvrigt, at det forum for debat om naturgasselskabet, som her er etableret, er ganske hensigtsmæssigt.

Når hr. Maisted i sin begrundelse var inde på, at man her har et betydeligt antal selskaber, så gik han ind i den del af kritikken mod selskaberne, som har gået ud på, at der trængtes til det, man kalder en koncerndedelse. Jeg finder selv, at det fortræffelige samarbejde, som er etableret imellem formændene for naturgasselskaberne med henblik på mange praktiske opgaver, tilgodeser det ønske om en såkaldt koncerndedelse, som har været rejst, og dermed i virkeligheden imødekommer det, hr. Maisted anførte som en kritik. Han vil have noteret sig, at der i realiteten er taget skridt til at sikre, at projektet i højere grad ses som en helhed, og at man fra de forskellige selskabers side er i stand til at tage skridt i fællesskab, hvilket jeg anser for nyttigt, men også nødvendigt.

Hr. Riishøj var inde på spørgsmålet om miljø siden – den har jeg allerede berørt i dag – og stillede et direkte spørgsmål om den såkaldte planlægningspris. Jeg er ikke i stand til her at sige, hvad planlægningsprisen nøjagtigt vil blive, men det er naturligvis et udtryk for den omstændighed, at regeringen har nyvurderet denne side af sagen, at vi inden for det sidste års tid må konstatere, at mulighederne for en alternativ udnyttelse af naturgassen til andre formål end i det pågældende